

'Ik ben nog niet klaar in Den Haag'

Vanwege de Provinciale Statenverkiezingen breekt er een drukke tijd aan voor politiek verslaggever Xander van der Wulp. Hoewel hij vaker thuis is bij zijn opgroeiende kinderen, geniet hij nog steeds van zijn werk. 'Er gebeurt altijd weer iets verrassends.'

Tekst: Bram de Graaf, Beeld: Roland J. Reinders

Naturel en ontspannen. Zoals hij op televisie overkomt, zo is Xander van der Wulp ook in levensden lijve. We zitten op de Haagse NOS-redactie tegenover het Binnenhof, voor hem meer dan vertrouwde grond. "Als jongetje liep ik daar al rond", zegt hij. "Mijn ouders deden allebei iets met politiek. Als ze moesten werken op Prinsjesdag ging ik mee, want de Haagse scholen waren dicht. Vanuit een werkkamer zag ik dan de Gouden Koets. Het Binnenhof was een heerlijke plek om rond te hangen en geïnteresseerd te raken in wat daar gebeurde. Je kon nog overal bij komen."

De tijden zijn veranderd. Politici en journalisten worden regelmatig bedreigd. Xander

heeft om die reden 's ochtends bij de NOS een veiligheidspresentatie bijgewoond. "Helaas noodzakelijk. Voorheen kregen alleen collega's die naar oorlogen of rampgebieden gingen dit. Politiek journalisten zitten voornamelijk in het goed beveiligde Tweede Kamergebouw, was de gedachte. Maar de laatste jaren word ik op straat steeds vaker geconfronteerd met boze mensen. Ze zijn in Den Haag om een politicus te spreken, als dat niet lukt richten ze zich tot mij als ze me herkennen. Die is van de NOS, dus die hoort bij de gevestigde orde, denken ze, en schelden me uit voor 'landverrader' of 'billenmaat van Rutte'."

Hoe ga je daarmee om?

"Meestal ga ik in gesprek, maar soms is de sfeer zo

agressief dat ik een confrontatie liever vermijd. In coronatijd was het nog heftiger. Ik stond toen vaak in de studio om de coronapersconferentie van Rutte te introduceren en die te duiden. Mijn hoofd associeerden boze kijkers dan met het afgekondigde beleid. Ik heb toen gepleit voor een andere vorm en andere mensen in beeld. Ik zit daarom ook minder in talkshows. Als ik daar aan gedupeerde ondernemers moest uitleggen waarom het kabinet bepaalde maatregelen logisch vond, was ik de gebeten hond."

We staan nu voor de Provinciale Statenverkiezingen.

Die houden de gemoederen minder bezig. Terecht?

"Ze zijn juist superinteressant, er zit veel spanning op. De Staten spelen een grote rol in het

'Als mijn dochters me nodig hebben, wil ik er voor ze zijn'

stikstofbeleid en het aanwijzen van gemeenten voor de asielopvang – twee grote landelijke thema's. Daarnaast bepalen ze de samenstelling van de Eerste Kamer. Als die verandert is het maar de vraag hoeveel het kabinet Rutte IV, dat veel belangrijke beslissingen voor zich uitgeschoven heeft, nog voor elkaar krijgt."

Waarom wilde je in de voetsporen van je vader treden?

"Dat ging vanzelf. Ik loop bijna dertig jaar rond bij de NOS. Ik zocht als middelbare scholier een bijbaan die bij mijn interesses paste. Mijn vader was

hoofdredacteur van het *Journal* en heeft gevraagd of ze er iets hadden. Ik begon als begeleider van studiegasten en autocuebediener, het werk breidde zich gaandeweg uit. Ik vond daar werken uiteindelijk leuker dan studeren. Ik heb van mijn hobby mijn beroep gemaakt.”

Was het een pre of een nadeel dat je vader hetzelfde soort werk deed?

“In het begin hielp het, maar later belemmerde het me ook. Na een paar jaar als hoofd van de 24-uursredactie wilde ik graag weer zelf dingen maken. De Haagse politiek verslaan leek me wel wat. Maar mijn vader was toen directeur-generaal van de Rijksvoorlichtingsdienst, en woordvoerder van de premier. Dan zouden we te dicht bij elkaar zitten. Een maand na zijn vertrek zat ik hier.”

Hij was goed bevriend met Ruud Lubbers. Wie zijn jouw vrienden op het Binnenhof?

“Voor mijn vader journalist werd, was hij voorlichter van Lubbers. Zo is dat ontstaan. Er zijn geen politici die ik ‘vriend’ zou noemen. In die zin zijn de tijden ook veranderd. Ook politici hebben tegenwoordig een privéleven, meer dan dertig jaar geleden. Toen kwamen journalisten nog bij hen thuis en hingen pers en politici samen in sociëteit →

*Thuis is:
kijken hoe het bij
anderen thuis is*

Thuis bij Roos en Noor

Wij zijn Roos en Noor en
we kijken graag samen tv.

Natuurlijk alleen als ons huiswerk af is, haha.
Vaste prik is BinnensteBuiten. Onze ouders
zoeken alle programma's op in KRO Magazine,
maar wij weten zo wel wan-
neer het begint. Allerleuk-
ste is als mensen trots hun

huis laten zien. Dan roepen wij: oei
wat netjes, het lijkt wel een muse-
um! Hier is het juist een gezelli-
ge boel, met onze schommelstoel en overal
planten. Een thuis waar je echt kunt leven.

kromagazine
voelt als thuiskomen

Profiel

Nieuwspoort. Nog steeds hangt daar iets mythisch omheen, alsof ze daar de scoops verdelen. Helaas. Ik heb wel telefoonnummers van de meeste ministers en fractievoorzitters, dus als ik voor een uitzending echt iets moet weten, kan ik ze bellen of appen.”

Volgen je ouders jouw werk?

“Zeker, ze zijn echte liefhebbers van politiek. Mijn moeder had een ondersteunende functie bij de CDA-fractie in de Haagse gemeenteraad. Ze kijken regelmatig samen naar een debat op *NPO Politiek* of luisteren mijn podcast. Hoewel die inhoudelijk luchtiger is dan hoe het nieuws vroeger werd gebracht, vinden ze dat leuk. Ik heb de creativiteit van mijn moeder en mijn vader geniet van de manier waarop ik met het nieuws omga.”

Je maakt fikse dagen. Gaat dat ten koste van je privéleven?

“Ik begon hier in 2008 en

NAAM: Alexander Sebastiaan van der Wulp

GEBOREN: Delft, 11 oktober 1974

PRIVÉSITUATIE: Woont in Utrecht, drie puberdochteren uit een eerder huwelijk.

HEEFT NU EEN LATRELATIE
OPLEIDING: Algemene sociale wetenschappen in Utrecht, afstudeerrichting massacommunicatie.

CARRIÈRE: Sinds 2000 fulltime werkzaam bij de NOS. Was daarvoor al studiohulpje en stagiair bij het Journaal. Werd na een periode als leidinggevende in 2008 politiek verslaggever in Den Haag. Maakt wekelijks met Joost Vullings de podcast *De stemming van Vullings en Van der Wulp* en rondom verkiezingen met Herman van der Zandt en Marleen de Rooy de onlinevideo-serie *Rondje Binnenhof*.

'Deze verkiezingen zijn juist superinteressant'

de eerste tien jaren wilde ik niets missen. Ik wilde altijd in Den Haag zijn en het liefst vooraan staan, en daarna alles uitgebreid analyseren met collega's in Nieuwspoort, in de hoop ook dat daar nog interessante mensen waren om te spreken. Toen m'n drie dochters klein waren, hebben ze me in de avonden niet veel gezien, maar ik bracht ze wel elke ochtend naar school en was er meestal in de weekenden. Ik ben gescheiden, maar ik denk niet dat mijn werk daar direct toe geleid heeft. Het had vooral te maken met een levensfase met enerzijds jonge kinderen en anderzijds carrière maken, wat allemaal veel tijd en energie kost. Daar moet je een balans in vinden en dat is bij ons helaas niet goed gelukt. We zijn nu vier jaar uit elkaar, maar wonen dicht bij elkaar. Dat is fijn voor de kinderen.”

Wat staat op 1: die meiden of dit werk?

“De meiden! Dat vond ik altijd al, maar sinds de scheiding is dat zeker het geval. Ik ben makkelijker geworden in het missen van dingen en vind het niet meer erg als daar iemand anders staat. Mijn vriendin woont in Leeuwarden en we zouden ooit graag samenwonen. Maar we hebben allebei opgroeiende kinderen

en die moeten in de buurt van hun beide ouders opgroeien. Het zijn nu pubers, voor je het weet gaan ze uit huis. Nu willen ze nog met me op vakantie, over een paar jaar hebben ze eigen plannen. Dus ik wil er nu van genieten.”

Heeft het jouw drijfveren veranderd?

“Ja, ik wil een goede vader zijn. Er zijn als mijn dochters me nodig hebben. Elke maandag houd ik vrij voor hen. Ik doe er alles aan opdat die scheiding voor hen niet iets traumatisch is. Dat lukt goed, hoop ik. Maar mijn werk zal altijd een belangrijke rol in mijn leven spelen. Politiek is ook mijn hobby. Daarbij zit ik in een enorm bevoorrechte positie: mensen die ertoe doen in deze eneroverende tijd vinden de NOS belangrijk en willen vrijwel altijd praten.”

Blijf je dit tot je pensioen doen?

“Bij de NOS heb ik alles gedaan, behalve hoofdredactie. Onlangs waren er vacatures, maar ik ben in Den Haag gebleven. Elke keer als ik denk: tijd voor iets anders, gebeurt er iets verrassends. Ik ben hier nog niet klaar.”

► NEDERLAND KIEST: DE UITSLAGEN, WOENSDAG 20.35 NPO 1